

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 440

гр. Стара Загора, 04.04.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и втора година
в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно частно
гражданско дело № 20225500500176 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по частна жалба от „Р. "Т.-*"“ с.
Т., клон на „М. "М.и.“ ЕАД срещу определение № 324 от 08.02.2022 г.,
постановено по гр.д. № 4302/2021 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, с
което производството по това дело е спряно на основание чл.229, т.5 ГПК.

Частният жалбоподател е останал недоволен от така постановеното
определение и иска то да бъде отменено. Счита, че е неправилно. Излага
съображения в подкрепа на становището си.

Ответникът по жалбата не взема становище.

Частната жалба е подадена в срок от легитимирано да обжалва лице,
поради което е допустима, а разгледана по същество – основателна.

Производството пред първоинстанционния съд е започнало по искова
молба от „Рудник „Т. – 1“, клон на „М. "М.и.“ ЕАД против И.Г.И. от гр. С.З.,
с която е предявен иск по чл.210, ал.3 КТ във връзка с чл.208, т.1 КТ – за
реализиране на ограничена имуществена отговорност на работник, когато
вредата е причинена от неколцина. Като основание на предявения иск е
посочено, че ответникът работи като шофьор на лек автомобил в участък
„Автотранспорт“ на рудника. Посочено е, че в управлението било получено
писмо от Областна дирекция на МВР Стара Загора, с което уведомяват, че
ответникът е бил задържан в момент на паркиране на автомобил марка
„Тойота Рав-4“, в чийто багажник били намерени и иззети 9 бр. пластмасови
бутилки с вместимост от 10 л, съдържащи червена прозрачна течност с мирис
на гориво. Сочело се също така, че в помещение, собственост на И.Г.,
находящо се в гр. С.З., били намерени и иззети 265 л течност, поставена в
пластмасови бутилки, с мирис на гориво. Със заповед на изпълнителния
директор на „М. "М.и.“ ЕАД била сформирана комисия за извършване на
проверка на фактите и обстоятелствата, описани в писмото на полицията.
Такава проверка била извършена и комисията е съставила доклад.

Констатирано е, че лицето Д.С. – шофьор на ГАЗ с рег. № 9851 (автовишка), се е съгласил, по молба на ответника И.Г., той да зарежда колата, а количеството заредено гориво (бензин) да бъде вписано като заредено на автовишката. Общо така заведеното гориво възлизало на 332 л. Освен това било констатирано, че за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. на ГАЗ 66 с рег. № Р1 9851 били заредени 300 л гориво (бензин) по подправени искания-авиза. Общото количество заредено гориво за 2020 г. и 2021 г. било 632 л на стойност 1346,16 лв. С тази сума работодателят бил ошетен, тъй като реално автомобилът ГАЗ 66 не бил зареждан, а горивото получавал ответникът. Той реално не бил подписвал никакви документи, свързани със зареждането на служебното МПС. Ищецът е считал, че двете МОЛ от склада, където е зареждано горивото, ответникът и лицето Д.С. следва да носят ограничена имуществена отговорност за причинената вреда, която представлявала зареденото и изразходвано гориво от 632 л с подправени документи и отчитане на извършената работа от ГАЗ 66 - вишка по съставени пътни листи.

В исковата молба се е искало осъждането на ответника за сумата от 336,54 лв., представляваща ограничена имуществена отговорност, пропорционално на уговореното му месечно трудово възнаграждение.

С молба от 13.10.2021 г., по повод на разпореждане № 2830 от 05.10.2021 г. на първоинстанционния съд за оставяне на исковата молба без движение, ищецът сочи, че със заповед № 70 от 14.07.2021 г. работодателят е наредил да се реализира ограничена имуществена отговорност на ответника И.Г.И., като от уговореното трудово възнаграждение се удържи сумата от 336,54 лв. за вредата, която той е причинил заедно с другите три лица при или по повод на изпълнение на трудовите си задължения. Посочено е, че заповедта се издава за нарушение на Правилника за вътрешния трудов ред в „М. "М.и.“ ЕАД; на заповед № РД-05-225 от 15.08.2013 г. на управителя на рудника, касаеща начина на зареждане на гориво от склад ГСМ, както и на задълженията, заложи в длъжностната характеристика. С тази молба е представена и самата заповед.

С друго разпореждане - № 4296 от 17.12.2021 г. първоинстанционният съд отново е оставил без движение исковата молба, като е задължил ищецът да посочи всички обстоятелства, на които основава предявения срещу ответника иск, от които да стане ясно има ли за твърдяната в исковата молба вреда образувано наказателно производство и постановена по същото влязла в сила присъда, или наказателното преследване не може да бъде възбудено, или е прекратено на някое от основанията по чл.24 НПК, или е спряно на някое от основанията по чл.25, т.2 или чл.26 НПК, или е все още висящо, или за същата вреда въобще не е било образувано наказателно производство, защото това било условия за допустимост на иска.

С молба от 29.12.2021 г. ищецът отново е посочил, че предявеният иск се основава на допуснати нарушения на правилата, приети за изпълнение от всички работници и служители в дружеството, цитирани в заповед № 70 от 14.07.2021 г., и е за реализиране на ограничената имуществена отговорност на

причинителите на вредата, в т.ч. и на И.Г.И.. Посочено е, че действията, с които е причинена вредата, са описани подробно в доклада на комисията; че вредата е в размер на 1346,16 лв. и представлява цената на неправомерно зареденото гориво (бензин) за 2020 г. – 300 л и за 2021 г. – 332 л. Посочено и това как са се осъществявали деянията, т.е. зареждането на горивото, и отново е посочено, че се търси ограничена имуществена отговорност от ответника. Посочено е, че разследването по наказателното производство не е приключило и че може, въз основа на писмото на ОД на МВР, да се направи обосновано предположение за причинно-следствена връзка между вредата и намереното гориво в пластмасови бутилки.

При тези основания първоинстанционният съд е приел, че правната квалификация на иска е по чл.203, ал.2 КТ във връзка с чл.45 ЗЗД – за обезщетение за причинени имуществени вреди – загуби на стойност 1346,16 лв. за 632 л бензин, който не е зареден на служебния автомобил на лицето Д.С., а е получен от ответника. Приел е, че за установяване на същото деяние, предмет на исковата молба, деликтната отговорност на работника или служителя се определя от гражданския закон. За това деяние е образувано досъдебно производство, разследването по което все още не било приключило. Приел е, че за гражданския съд съществува забрана да установява дали дадено деяние съставлява престъпление, както по нарочен иск, така и инцидентно по висящ спор, извън случаите на чл.124, ал.5 ГПК, какъвто не бил настоящият случай. Приел е, че твърдения в исковата молба обстоятелства за увреждащото деяние на ответника са идентични с посочените в писмото на РП Стара Загора, предмет на разследване по досъдебното производство. Позовал се е на ТР №5/2006 г. и ППЛВС № 17/18.11.1963 г. и е спрял производството на основание чл.229, ал.1, т.5 ГПК, тъй като при разглеждането на делото са разкрити от ищеца в исковата молба и уточняващите я молби престъпни обстоятелства, установяването на които може да стане само в наказателно производство. Понеже те са елемент от фактическия състав на твърдения в исковата молба деликт, при произнасянето си съдът ще следва да зачете установеното в наказателния процес.

Определението е неправилно.

Когато фактическият състав, обуславящ отговорността за вреди, включва вредата да е настъпила в резултат на престъпление, установено по надлежния ред, искането за спиране на гражданското дело до установяване на престъплението е основателно, тъй като изходът на гражданския спор е в зависимост от изхода по наказателното дело. В случаите, когато за престъплението, в резултат на което е настъпила вредата, е образувано наказателно дело, съдът спира производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, тъй като присъдата по наказателното дело обуславя изхода по гражданския спор. Когато изходът на гражданския спор зависи от установяването им по надлежния ред - когато фактическият състав на отговорността за вреди, включва извършено от деликвентна престъпление,

съдът спира производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 5 ГПК и без наличие на образувано наказателно дело и независимо дали е образувано досъдебно наказателно производство, но когато по делото се разкрият престъпни обстоятелства (Р-116/2013, IV г.о.). За приложението на чл.229, ал.1, т.5 ГПК обаче е нужно съдът, който разглежда гражданския спор, сам да констатира, че са налице престъпни обстоятелства, които имат значение за правилното му разрешаване, и че не е възможно те да бъдат установени в самото гражданско производство (О-136-2018, III г.о.; О-777-2010, II т.о.; О-566-2013, IV г.о.). Твърденията на страната по гражданското дело не са равнозначни на „разкриване“ на престъпни обстоятелства. За приложението на чл.229, ал.1, т.5 ГПК е нужно съдът, който разглежда гражданскоправния спор, да констатира, че са налице престъпни обстоятелства, които имат значение за правилното на този спор, въз основа на събрани от него доказателства (О-782-2013, IV г.о.). Освен това е необходимо да е налице идентичност между дееца и извършеното от него деяние с тези, за които са въведени твърдения в исковото производство.

В случая посочените по-горе предпоставки не са налице.

На първо място следва да се посочи, че както в исковата молба, така и в последващите уточняващи молби, ищецът не сочи, че вредата е причинена от престъпно деяние, а при изпълнение на служебните си задължения. Посочени са и актовете, които съдържат тези задължения - Правилника за вътрешния трудов ред в „М. "М.и.“ ЕАД, на заповед № РД-05-225 от 15.08.2013 г. на управителя на рудника, касаеща начина на зареждане на гориво от склад ГСМ, и длъжностната характеристика. После – претендира се ограничена имуществена отговорност на ответника, чийто размер е определен пропорционално на трудовите възнаграждения на причинилите я работници (четири лица) след проведено рекламационно производство по реда на чл.210 КТ. Следователно, при тези основания и петитум, правната квалификация на предявения иск е по чл.210, ал. КТ във връзка с чл.208, т.1 КТ, а не по чл.203, ал.1 КТ във връзка с чл.45 ЗЗД. Фактическият състав на ограничената имуществена отговорност съдържа като елемент вина, но в този случай работникът или служителят отговаря, когато е причинил вредата по небрежност. В случая ищецът не сочи, че вредата е причинена умишлено. Ако този въпрос (за формата на вината) бъде изяснен по реда на чл. 129 или чл.145, ал.2 ГПК и ищецът конкретизира, че вредата е причинена умишлено, то тогава това би било основание за пълна имуществената отговорност по чл.203, ал.2 КТ. Въпреки това пак няма да са налице основания за спиране на производството по делото, тъй като вредата може да е причинена умишлено, без деянието да съставлява престъпление.

Както е посочено по-горе, за приложението на чл.229, ал.1, т.5 ГПК е нужно съдът да констатира, че са налице престъпни обстоятелства, които имат значение за правилното на гражданския спор, и идентичност между дееца и извършеното от него деяние с тези, за които са въведени твърдения в исковото производство. В конкретния случай такава идентичност няма, тъй

като не може да се направи извод за връзка между описаните в исковата молба нарушения при изпълнение на трудовите функции и деянието, за което е образувано досъдебното производство. Видно е от писмото на РП Стара Загора, че досъдебното производство е образувано за кражба на 477 л течност с мирис на гориво, без да е повдигнато обвинение и без да е посочено лицето, срещу което това производство е образувано. Не е изяснен видът на течността, респ. видът на горивото. Самото досъдебно производство е образувано по повод на намерената в туби в служебния автомобил „Тойота Рав-4“ с рег. № СТ *** СМ, управляван от ответника, течност, а не във връзка с начина, по който това лице е зареждало гориво от склад ГСМ. По делото няма доказателства към този момент, че така зарежданото гориво е било присвоявано от ответника. Евентуалното установяване обаче на това обстоятелство с влязла в сила присъда - че намерената в автомобила течност е гориво и то е било отнето от ответника с цел да бъде присвоено - не би променило хода на исковото производство, доколкото се претендира ограничената имуществена отговорност на И.Г.И. поради нарушения на посочените по горе правила при изпълнение на трудовите му задължения.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 324 от 08.02.2022 г., постановено по гр.д. № 4302/2021 г. по описа на РС Стара Загора, и ВРЪЩА делото на РС Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____